

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

SCHUTTERIJ.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der Stad Groningen, gezien hebbende art. 10 en 11 der wet van den 11 April 1827 (*Staatsblad* no. 17), alsmede art. 11 van Zijner Majesteits besluit van den 21 Maart 1828, houdende reglementaire bepalingen tot invoering der Wet;

Gezien de missive van den Heer Gouverneur dezer Provincie, gedagteekend den 10 Junij 1836, no. 11, houdende, onder anderen, bepaling van de dagen, waarop de Loting ten behoeve der Schutterijen, in de onderscheidene Gemeenten in deze Provincie, zal plaats hebben;

Brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de gedachte Loting in deze Gemeente zal plaats hebben, in het Raadhuis dezer Stad, op Maandag, den 20 Junij 1836, des voormiddags te 9 uren.

Burgemeester en Wethouders voornoemd herinneren de belanghebbenden wijders, dat bij het 11de artikel der bovengemelde Wet van den 11 April 1827 bepaald is, dat zij, die verhinderd mogten worden in persoon bij de Loting te zijn, zich aldaar door een' Gemagtigde kunnen doen vertegenwoordigen, of dat, geen Gemagtigde aldaar verschijnende, de Loting zal geschieden door een der Leden van de Commissie van het Plaatselijk Bestuur, onder wier opzigt de Loting zal plaats hebben, en dat bij de gedachte Loting aanteekening zal worden gehouden van de redenen tot vrijstelling, die de ingeschrevenen zullen vermeenen, krachtens art. 3 en 86 der Wet, te kunnen aanvoeren; waarom het voor hen, die zoodanige redenen tot vrijstelling meenen te kunnen opgeven, van belang is, in eigen persoon, of door het zenden van een' met hunne omstandigheden wel bekenden Gemagtigde, bij de Loting tegenwoordig te zijn.

Eindelijk worden de ingeschrevenen verwittigd, dat de Alfabetische Lijst, waarop de namen der ingeschrevenen zijn gebragt, voor de belanghebbenden ter visie zal liggen ter Stads Secretarij, op Zaterdag aanstaande, den 18 Junij, des voormiddags van 9 tot 12 uren, en des namiddags van 3 tot 6 uren.

En opdat deze kome ter kennis van een' iegelijk, die zulks mogt aangaan, zal dezelve worden geplaatst in de *Groninger Courant*, en aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 13 Junij 1836.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

DIENSTDOENDE SCHUTTERIJ van GRONINGEN.

Die genen, welke, wegens tienjarige Dienst, vermeenen te kunnen worden ontslagen, kunnen daarvoor de bewijzen ontvangen ter Krijgsraadskamer op het Stadhuis, op Zaterdag, den 18 Junij 1836, tusschen elf en een uur.

De met onbepaald verlof zijnde milicien *Martinus Meijer*, plaatsvervanger voor *H. C. Holscher*, van de ligting van 1829, uit de Gemeente *Wildervank*, en behoorende tot het bataljon Vrijwillige Artilleristen, wordt bij deze opgeroepen, om, indien hij zich te Groningen bevindt, zich ter Stads Secretarij te gevoegen, ten einde aldaar een voor hem belangrijk berigt te vernemen; of, indien hij in eene andere Gemeente verblijft houdt, alsdan ten spoedigste zijne verblijfplaats te dezer Stads Secretarij kenbaar te maken.

Wordt geadverteerd, dat ter Stads Secretarij ter lezing liggen de Conditiën voor de Levering van de RAAP-, LIJN- en PATENTOLIE, ten dienste der Verlichting in de Stad, en wel bij Inschrijving met geslotene briefjes, welke vóór of op den 29 Junij 1836 door de gadingmakenden kunnen bezorgd worden.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der Stad Groningen zijn voornemens, ten overstaan van derzelver Gecommitteerde, op Dingsdag, den 28 Junij 1836, des voormiddags te elf uren, in een der vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, aan de minstaannemenden uit te besteden de navolgende Werken, als:

- I. Bestek van de Herstelling van den Wal aan de Griffe buiten het Kleine Poortje.
- II. Het Onderhouden van eenige Wegen buiten Apoort bij de Stad Groningen, voor drie achtereenvolgende jaren.
- III. Het Onderhoud der navolgende Wegen:
 1. De Korreweg van daar langs de Gracht tot aan de Steentilpoort.
 2. De Weg van de Straat buiten de Ebbingepoort langs de Gracht aan de Straat buiten de Boteringepoort, voor drie achtereenvolgende jaren.
- IV. Het Onderhoud der navolgende Wegen:
 1. De Weg van de Ebbingepoort tot aan den Paal bij de Noorder-Hoogbrug.
 2. De Wegen van het Noordeinde der Straat buiten de Boteringepoort tot aan de Palen bij de Adorper en Paddepoelster Hegen, voor drie achtereenvolgende jaren.

Waarvan de Bestekken van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

GRONINGEN den 13 Junij 1836.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Op Dingsdag, den 28 Junij 1836, des voormiddags te 11 uren, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Groningen, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Groningen, aan het lokaal van het Gouvernement te Groningen, worden aanbesteed:

Het doen van eenige vernieuwingen en herstellingen aan de Havenwerken van Delfzijl, met het onderhoud van dien tot en met den 30 Junij 1837.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek zal ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaatswerken in deze provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de aanbesteding de noodige aanwijzing *in loco* worden gedaan en voorts nadere informatiën te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, te Groningen, en den Ingenieur J. A. van Essen, te Delfzijl.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 10 Junij.

Reeds sedert eenigen tijd boezemde de gezondheidstoestand van den hoogbejaarden Koning van Saksen ernstige bezorgdheid in. Den 4 Junij heeft men begonnen met bulletins van de geneesheeren, die op het slot van Pilnitz, alwaar Zijne Majesteit zich bevond, bij Hoogstendzelve geroepen waren, openbaar te maken. Het bleek daaruit, dat de aamborstigheid, waaraan de Koning leed, zeer was toegenomen, dat zijne beeren gezwollen waren, en dat ook andere ontrustende verschijnselen zich hadden opgedaan en van oogenblik tot oogenblik vermeerderden. Het laatste dier bulletins is van den 6 Junij gedagteekend, en houdt in, dat de Koning dien dag, des voormiddags te half twaalf, zacht ontslapen is. De overleden Koning heette *Anton Clemens Theodor*. Hij was den 27 December 1755 geboren, en bereikte dus den ouderdom van bijna 81 jaren. Den 5 Mei 1827 volgde hij zijnen ouderen broeder, Koning *Friedrich August*, in de regering op, en den 13 September 1830 verhef hij zijnen neef, den Prins *Friedrich August*, die den 18 Mei 1797 was geboren, tot mederegent. Koning *Anton* was tweemaal gehuwd geweest, de eerste maal met eene Sardijnische Prinses en de tweede maal met eene Aartshertogin van Oostenrijk. Het eerste huwelijk was kinderloos gebleven, en de in het tweede verwekte kinderen zijn alle kort na de geboorte gestorven.

Daar bij de benoeming van Prins *Friedrich August* tot mederegent, diens vader, Hertog *Maximiliaan*, te gelijk, ten behoeve van zijnen zoon, afstand van zijn regt tot erfopvolging op den Saksischen troon heeft gedaan, heeft de mede-regent thans dien troon beklommen. Nog in den loop van den 6 Junij is te Dresden eene bekendmaking van den nieuwen Koning *Frederik Augustus* (*Friedrich August*) afgekondigd, waarbij hij van zijne thans algeheele aanvaar-

ding van het oppergezag kennis geeft, de Stenden en alle onderdanen tot trouwen gehoorzaamheid aanmaant en de verzekering doet van steeds regt en gerechtigheid te zullen oefenen, het welzijn van Saksen naar vermogen te zullen bevorderen, en dus de bij het verleen der nieuwe staatsregeling van Saksen (die den 4 September 1830 is afgekondigd) gedaane beloften getrouwelijk te zullen nakomen. Een bijzondere brief uit Dresden, van den 6 Junij, behelst het volgende: »Onze eervwaardige Koning leeft niet meer! Dezen middag sliep vader *Anton* zacht en stil voor eene betere wereld in. Diepe rouw heerscht onder het volk; want het verliest in hem eenen Vorst, die met trouwe liefde aan zijne Saksers verknocht was. Wij hebben aan zijne zorg de hervorming van onzen staatkundigen toestand, het begin van een nieuw leven voor Saksen te danken, en de goedaardige Vorst zal niet ligt uit de gedachtenis van het thans levende en van de toekomstige geslachten worden uitgewischt.»

Men meldt uit Munchen, dat eene nabij de Wurm bij Lentstetten gelegene kruidfabriek op den 28 der vorige maand is in de lucht gevlogen, waardoor ongelukkiglijk drie personen het leven hebben verloren; van twee hunner konde men niets en van den derden slechts enkele lichaamsdeelen terug vinden.

Uit Suchteln, nabij Crefeld, wordt, onder dagteekening van den 7 Junij, gemeld: »Eergisteren trok een zwaar onweder, dat uit het westen kwam, boven deze plaats te zamen. Onder eenen hevigen donderslag, trof een bliksemstraal den hoogen toren der Roomsche-Katholieke kerk, daalde in de kerk bezijden het hoog altaar, waarvoor juist de mis gevierd werd, naar beneden, en ontlastte zich op eene vergulde zilveren schaal (de *patene*), die op dit altaar lag. De schaal werd krom getrokken, en aan de eene zijde door den bliksem gloed gesmolten. De priester, die voor het altaar stond, was oogenblikkelijk als in eene wolk van zwaveldamp gehuld, en vele leden der gemeente, die eene zonderlinge drukking gevoelden, snelden, onder angstige kreten, naar de kerkdeuren. Intusschen werd — dank zij Gods beschermende hand! — noch de priester, noch iemand der geloovigen in het allerminste beschadigd, en na een kort oponthoud, werd de heilige mis rustig ten einde gebragt. Weldra bevond men, dat de bliksem in den kerktoeren brand verwekt had, doch door de spoedig aangebragte hulp werd men de vlammen dadelijk meester, en zoo redde de Heere ons en onze eigendommen genadig uit een dreigend en allergrootst gevaar.»

De Koning van Napels is den 31 Mei uit Bologna te Florence aangekomen en aldaar aan het Paleis des Groot-Hertogs afgestapt. Het dagblad van Venetië behelst een brief uit Napels, waarin van het reeds elders medegedeelde gerucht wordt melding gemaakt, dat over een huwelijk tusschen den Koning van Napels en Mademoiselle, de dochter des Hertogs van Berry, gehandeld wordt, en dat de reis des Konings met dit ontwerp in verband staat. De genoemde Prinses is thans bijna zeventien jaren oud.

Van den 3den. Tijdens hun verblijf te Berlijn hebben de Fransche Prinses, onder anderen, ook verscheidene kazernen bezocht. In de kazerne der lijfgarde wenschten zij ook eene officiers-kamer te zien. Daarop werd, bij afwezigheid van den officier, het vertrek door den inspecteur met den algemeenen sleutel geopend. Binnengetreden zijnde, zag men daar de beeldtenis van den generaal *Chassé* met lauweren omkraanst aan den wand hangen, hetgene den Hertog van Orleans deed zeggen: Het is hoogst prijzenswaardig, wanneer men dapperen onder alle omstandigheden door dapperen ziet eeren. De Hertogen hebben hunnen levendigen wensch te kennen gegeven, om Petersburg te bezoeken en hebben zich met den kolonel *von Rauch* lang over den toestand der Russische armee onderhouden; men meent ook te weten, dat de Hertog van Orleans de Grootvorstin *Maria* nader wenschte te leeren kennen en haar reeds zijn portret heeft gezonden. Ook wil men, dat de Koning van Pruisen van Lodewijk Philips eene uitnoodiging heeft ontvangen, om de manoeuvres van eenige bij Thionville verzamelde korpsen te komen bijwonen, doch gelooft men niet, dat zulks zal kunnen plaats vinden.

Uit Rotenburg in Hannover wordt gemeld, dat in den nacht van den 30 Mei eene boerenwoning is afgebrand, waarbij, uitgezonderd den huisvader, die daags te voren op reis was gegaan, eene zwangere vrouw, twee jongens van 11 en 3 jaren, een meisje van 13 jaren en de dienstknecht door de vlammen zijn verterd geworden. Toen de bewoners den brand ontdekten, was er reeds geen behoud meer mogelijk, naardien het nedergevalen brandende riet eenen breeden gloeienden kring rondom de woning had gevormd.

In een schrijven uit Koblenz, van den 4 Junij, in de *Allgemeine Zeitung* voorkomende, leest men het volgende: »Sedert gisteren worden hier belangrijke geruchten rondgedragen, die schrijver dezes wel is waar alleen als zoodanig vermelden kan, doch die hij niettemin der mededeeling waardig acht. In onze uahigheid zoude, gelijk bekend is, eene groote herfstmanoeuvre gehouden worden door de beide vereenigde 7de en 8ste legerkorpsen. Z. M. de Koning wilde dezelve bijwonen; maar waar zou de Monarch zijnen intrek nemen? Er was geen geschikt verblijf te vinden; de voorslag werd dan gedaan, om er een te bouwen. Daarop nu zou de Koning het berigt gezonden hebben, »dat Hoogstdezelve in het geheel niet kwam.« Dit was eene droevige teleurstelling voor de Rijnprovinciën; men troost zich evenwel met de hoop, dat Hoogstdezelfs komst wellicht niet officieel bekend mogt zijn, ter vermindering van bezoeken. Ook is thans het zeggen, dat slechts één legerkorps voor de manoeuvres hijeen komen zal; de reden daarvan is mede onbekend. Het tweede gerucht luidt geheel anders. De vereffening van het Hollandsch-Belgische vraagstuk zoude op handen zijn; nadat men omtrent alles voorafgaandelijk overeengekomen was, zou de schikking op een Monarchen-Congres te Keulen bekrachtigd worden. Op dit Congres nu zouden niet alleen de Koningen van Pruisen, Holland en België (?) te zamenkomen, maar ook de Keizers van Rusland en Oostenrijk en de Koning van Engeland. De Spaansche Regentes en Don Carlos zouden er dan nog alleen aan ontbreken, om aan alle Europeesche verwickelingen een einde te maken! Berust dit alles nu slechts op een louter zeggen, zoo geeft het toch blyken van de vredelievende hoop en verwachtingen, welke de gemoederen vervullen.»

Van de grenzen van Moldavië wordt geschreven, dat van het onlangs vermeld berigt van den intogt van 20,000 man Russen in het Vorstendom slechts zoo veel waar was, dat de gewone driemaandelijksche wisseling van het garnizoen van Silistria de oppositie aanleiding tot eene zoodanige overdrijving had gegeven. Even onnaauwkeurig was het, dat Rusland alleen van zijne zijde een onderzoek, door middel van den consul-generaal *von Ruckmann*, wegens de gerezene klagen had doen bewerkstelligen, daar, krachtens de traktaten, zulks alleen in vereeniging met de Porte geschieden kan, waarvan Rusland tot heden toe nog niet afgeweken was.

Van den 3den. De Fransche Prinses, welke sedert de laatste berigten nog meermalen ten Hove of bij prins *Metternich* en andere hooge staatsbeambten ter maaltijd zijn geweest en overigens geene gelegenheid verzuimd hebben, om de merkwaardigheden van Weenen te bezichtigen, zouden die hoofdstad den 10den verlaten en hunne reis over Turin voortzetten.

Te Praag is den 3 dezer een manifest verschenen, waarbij de Keizer kennis geeft van zijn voornemen, om in de eerste helft van September derwaarts te gaan en zich, gelijktijdig met de opening van den algemeenen Landdag, tot Koning van Boheme te doen kroonen, weshalve de Stenden worden opgeroepen, om zich, op den nader te bepalen dag, tot bijwoning dier krooning en van die der Keizerin, en tot het afleggen van den huldigungs-eed, op het slot te Praag te laten vinden.

De jonge Koning van Griekenland, wiens verblijf te Munchen aanleiding tot bijna dagelijksche seesten bleef geven, zou den 10den van daar naar Darmstadt reizen, om zijne zuster, de Groothertogin, te bezoeken. De gezondheid van den Beijerschen gezant te Athene, den staatsraad *von Kobeil*, die sedert geruimen tijd kwijnende was, heeft zich gedurende zijn verblijf in zijn vaderland aanmerklijk hersteld.

De „Geruchten“, door vreemde dagbladen verspreid, wegens toenemende onlusten in Griekenland, worden in de berigten uit Munchen stellig wedersproken, op grond der laatste tijdingen uit Athene en Missolonghi, die tot den 14 Mei loopen en in welke verzekerd wordt, dat de rust op alle punten van het Rijk bleef voortduren.

Van den 3den. De Beijersche kapitein der artillerie *Ruef*, een zeer ijverig en verdienstelijk officier en algemeen geacht man, dezer dagen in het laboratorium der artillerie te Munchen met het maken van dondersilvers ten behoeve der percussie-kanonnen bezig zijnde, vond bij het wrijven van hetzelfde een steentje, hetwelk hij dadelijk weglegde, terwijl hij met wrijven voortging. Plotseling echter vloog de hoop in brand, doordien een tweede steentje daaronder verborgen was. Zeer noodlottig waren de gevolgen voor hem. Het eene oog werd hem uit het hoofd gerukt en het andere gevaarlijk gewond; van beide handen sloegen zes vingers af, zijne armen werden verminkt en aan de eene knie ontving hij mede eene wonde. Hij werd, onder de vreesselijkste smarten, naar het hospitaal gebracht. Sedert vele jaren wenschte hij naar eene echtverlinden, welke echter bij gemis van huwelijks borgtocht achterbleef. Toevallig had hij daags te voren een nieuw verzoekschrift bij het departement van oorlog ingediend. Toen nu het gemelde treurige voorval bekend werd, ontving hij dadelijk de gevraagde vergunning, en de zoo zwaar gewonde (die zes onmondige kinderen bezit) werd nu, terwijl hij onder de grootste pijnen nauwelijks meer kenbaar was, getrouwd. Men twijfelt aan zijne herstelling.

GROOT-BRITTANJE. LONDEN den 10 Junij.

HH. MM. de Koning en de Koningin zijn eergisteren uit Windsor alhier aangekomen, en hebben op het paleis van St. James een lever gehouden, waarbij **Z. K. H. de Prins van Oranje** en Hoogstdezelfs beide oudste zonen tegenwoordig waren. Onder de aanwezige aanzienlijke personen bevonden zich ook de regerende Hertog van **Saksen-Koburg** en Hoogstdezelfs zonen, die van den Koning afscheid hebben genomen, en dus waarschijnlijk weldra naar het vasteland zullen terug keeren. Gisteren hebben de drie Nederlandsche Prinsen een bezoek bij **HH. MM.** afgelegd, en een ontbijt bij dezelve gebruikt. Voorts heeft gisteren de aartsbisschop van Canterbury den Prins van **Oranje** en zijne beide zonen een diner gegeven.

Van den 3den. In het Hoogerhuis heeft de hertog van **Newcastle**, bij het ter tafel leggen eener petitie van eene conservatieve associatie in Nottingham, den wensch geuit, dat hunne Lordschappen zich, ten opzichte der Iersche corporatie-wet, door geene bedreigingen zouden laten afschrikken, van welke zijde die ook mogten komen.

De amendementen, door de Lords in die wet gemaakt, hebben eergisteren gisteren, bijna uitsluitend, het Huis der Gemeenten bezig gehouden. Lord **J. Russell** heeft, na aangetoond te hebben, hoe zeer het oorspronkelijk ontwerp daardoor geheel uit zijn verband was gerukt, naardien het hoofd en de inleiding veranderd, honderd en zes van de honderd en veertig artikelen geschrapt en achttien nieuwe in de plaats gesteld waren, het door de ministers zelve gewijzigde plan ter overweging gegeven, volgens hetwelk alleen de burgers der twaalf grootste steden hunne eigene besturen verkiezen zouden, terwijl de benoeming van die der overigen, op gedane voordragt, aan het Iersch Gouvernement zoude zijn verbleven.

Zijn Lordschap voer hevig uit tegen den voormaligen lord-kanselier **Lyndhurst**, die openlijk gezegd zou hebben, dat het grootste gedeelte der Iersche bevolking aan de Britsche natie vreemd is en niets vuriger verlangt, dan het hun onverdragelijk juk der tegenwoordige Regering af te schudden. Nadat verscheidene leden, onder anderen de heer **Hamilton**, die onlangs voor Dublin heeft zitting genomen, sir **R. Peel** en lord **Stanley** de amendementen der Lords hadden verdedigd, terwijl die door de heeren **O'Connell**, **Sheil**, **Grote**, **Gisborne** en anderen hevig werden bestreden, is de stemming, meer nog dan men verwacht had, in den zin der ministers uitgevallen, daar genoemde amendementen met driehonderd vierentwintig tegen tweehonderd achtentertig; en dus met eene meerderheid van zesentachtig stemmen, zijn verworpen en het gewijzigd ministerieel ontwerp daardoor voorloopig is goedgekeurd.

De behandeling der afzonderlijke artikelen is op aanstaanden Maandag bepaald. De spreker heeft zich bij het slot der zitting van gisteren verplicht gevonden, de vertegenwoordigers van Ipswich en Scarborough, den heer **Wasson** en den kolonel **Trench**, in bewaring te doen nemen, dewijl zij niet hadden kunnen goedvinden, een' persoonlijken twist, in den loop der debatten ontstaan, op zijne aanmaning, in der minne bij te leggen.

— Heden zal **Z. M.** de Koning een groot banket geven aan de ridders der Bath-orde. De dagbladen verkondigen, dat, vóór dezen maaltijd, die orde plegtig zal verleend worden aan den hier aanwezigen Landgraaf van **Hessen Homburg**, alsmede aan de twee zonen van den Prins van **Oranje**.

Voorts leest men in de dagbladen, dat **Z. K. H. de Prins van Oranje** zijne terugreis naar Holland verschoven heeft tot het begin der volgende maand, ten gevolge van de menigte uitnodigingen, die hij van de aanzienlijkste personen des lands ontvangen heeft, om hen met zijn gezelschap te vereenen; — dat hij voor elken dag der loopende maand uitnodigingen, om bij verschillende aanzienlijke personen te komen dineren, heeft aangenomen, — en dat hij bij voortdurend in zijn hotel bezoeken ontvangt.

FRANKRIJK.

PARIS den 10 Junij.

De zitting van gisteren van de Kamer der Gedeputeerden is besteed geworden aan de discussie van het budget der bezittingen in Afrika. De heer **Delaborde**, de eerste het woord voerende, heeft levendig het stelsel der commissie bestreden en dat der Regering verdedigd. De commissie wilde namelijk de effectieve sterkte der troepen op ongeveer 19,000 man brengen, terwijl het Gouvernement dezelve wilde houden op 22,000 man; de redenaar oordeelde, dat het stelsel der commissie slechts eene soort van *juste-milieu* tusschen bezetting en verlaten ware, hetwelk van beide deze categoriën al de nadeelen, en geen van derzelver voordeelen, zoude opleveren.

Tot dus verre had de Kamer haar gewoon aanzigt bewaard, maar onder het gehoor van den nu volgenden spreker nam zij een voorkomen van drift en verbittering aan; deze was de heer **Duvergier de Hauranne**; zijne geheele redevoering was eene vinnige gisping van alles, wat de Algerijnsche bezetting betrof. Hij ging zoo verre van der Regering te verwijten, dat zij in dezen noch plan, noch doel, noch stelsel had. Toen hij echter een afschuwelijk tafereel ophing van de gewelddaden en gruwelen, door de Fransche soldaten op den Afrikaanschen bodem bedreven wordende, verheeven zich van al de bankgestoelten de uitdrukkingen der levendigste afkeuring. Over het geheel werd deze redevoering niet dan onder een hevig gemor aangehoord. De raads-president heeft in zijn antwoord het bestuur en de armee op het warmste verdedigd. Een woord vooral in des ministers repliek heeft alle oplettendheid tot zich getrokken. »Frankrijk zal deszelfs Afrikaansche bezittingen bewaren, en nimmer van dezelve afstand doen.» Dit was de plegtig stellige verklaring, door den heer **Thiers** in naam der Regering gegeven. Maar dit is niet alles: het stelsel zelf is bepaald; want het is geene deelswijze bezetting, geene bezetting der zeeplaatsen, welke het Gouvernement heeft vastgesteld; het is eene bezetting in het groot en die geheel Algiers omvat. Derhalve, hetzij men goedkeure, hetzij men lake, is van nu af aan de lijn getrokken; de eenige zorg is slechts, om met volharding die lijn te volgen.

— De minister der eerediensten heeft heden ter Gedeputeerden-Kamer eene conceptwet ingediend, houdende aanvraag tot een krediet van 800,000 fr. voor de herstelling der door brand beschadigde kerk van Chartres, waarvan alzoo de herstelling niet dan in verscheidene jaren kan plaats hebben, 400,000 fr. te verleen voor het jaar 1837.

— Een brief uit Bayonne, van den 5den, door de *Gazette de France* medegedeeld, levert eenige bijzonderheden, welke tot opheldering kunnen dienen van den staat der betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland, met opzigt tot hetgene thans in het noorden van Spanje voorvalt. Men leest daarin, onder anderen, het volgende:

»Gisteren had de Fransche Regering, zoo het scheen, nog geene zekerheid, of de *Engelschen met de Engelsche kokarde* de uitsluitende meesters van het kasteel van St. Sebastian waren. De agenten, welke zij derwaarts gezonden heeft, om er met gewisheid berigt van te erlangen, hebben niet binnen het kasteel kunnen geraken, maar bij den staf van *Evans* heeft men hun gezegd, dat er zoo vele Engelschen als Spanjaarden waren. Dit zeggen is hun genoeg geweest. Wij kunnen verzekeren, dat majoor *Owen* en deszelfs soldaten de eenige bezitters van het kasteel van Sebastian zijn, en dat hij verboden heeft er eenigen vreemdeling, onder welke klasse ook de Spanjaarden gerangschikt worden, in te laten doordringen; daarenboven heeft hij verklaard, dat geen enkel soldaat van *Lodewijk Philips* er eenen voet zou binnen zetten. De militaire magten te Bayonne hebben ruime gelegenheid, om zekerheid van deze daadzaak te bekomen, door middel der gisteren van St. Sebastian aangekomene Engelschen. Wij kunnen insgelijks als zeker melden, dat hetzelfde te Santona gebeurt, binnen welke stad de agenten der Fransche Regering evenmin toegelaten zullen worden, als in het kasteel van St. Sebastian.

»Gisteren heeft de telegraaf verlof gebragt, om het Fransche grondgebied door 1200 *Christino's*, die te Val-Carlos zijn, te laten overtrekken. Een koerier is naar dat punt gezonden en heden zullen *Christino's* soldaten in Frankrijk nachtverblijf houden, zullende zij dezen dag te Meudonde, morgen te Saint-Pee, en den 7den te Saint-Jan de Luz slapen, op welke laatste plaats zij naar St. Sebastian ingescheept zullen worden.

»De Fransche Regering denkt eene daad van staatkundige bekwaamheid te doen, door in de armee van *Evans* zooveel Spanjaarden te brengen als er Engelschen zijn: maar de onbedachtzamen van het kabinet mogen doen wat zij willen, het gedane kwaad zullen zij niet herstellen; al waren er 30 duizend Spanjaarden onder het leger van *Evans*, zoo zou Engeland daarom niettemin van het kasteel van St. Sebastian meester blijven; met de 500 Engelschen van *Evans* en de Engelsche vloot, zal het even zeer meester blijven van de stad St. Sebastian en van de haven van Passagos.

»In plaats van een stelsel, zoo wijs als gunstig voor Frankrijk, bedienen de loshoofden, waaruit ons ministerie bestaat, zich van ons dapper leger, om daad bij plundering tegen de Carlisten te plegen, des nachts op eene schandelijke wijs hun grondgebied te schenden, hun een onverdedigd stuk geschat te ontrooven en het aan de *Christino's* te geven, die het oogenblikkelijk, op de brug van Behobie, tegen de Carlisten in batterij gesteld hebben: eene daad Frankrijk onwaardig, maar die de maat geeft der kleingeestige staatslieden, welke ons besturen. Geen snaphaanshot is door de Carlisten gelost.»

Van den 3den. Heden heeft zich het gerucht verspreid, dat de in Duitschland reizende Prinsen aanstaanden Dingsdag te Parijs zouden terug zijn. Men schreef dien onverhoedschen terugkeer toe aan de onvoegzame gedragingen van eenige Oostenrijksche dames, die, de wenschen van Prins *Metternich* trotserende, op een den Prinsen aangeboden feest ruimen teugel zouden hebben gevierd aan hunne oude genegeheid voor de legitimiteit. Deze afkeerigheid der dames zoude voldoende zijn geweest, om al de gelukkige uitwerkselen van de reis der kinderen van den staat te vernietigen.

(National.)

— De *Messenger* deelt uit Londen, van den 7 dezer, het volgende mede:

Laatstleden Zaterdag heeft de heer *Dedel*, in naam van den Koning der Nederlanden, de formele aanvraag gedaan om de hand der Prinses *Victoria* voor den oudsten Zoon des Prinsen van *Oranje*. De Koning van Engeland, hoewel benevens de Koningin persoonlijk gunstig voor dat aanzoek gestemd zijnde, heeft daarover echter zijnen raad gehoord, die, volhardende in het gevoelen, dat men de jonge Prinses de vrijheid van keuze van eenen echtgenoot behoort te laten, eergisteren mededeeling van deze aanvraag heeft gedaan aan Mevrouw de Hertogin van *Kent*. Deze Prinses heeft geantwoord, dat hare dochter hare keuze reeds had beslist en bepaald op den oudsten zoon des Hertogs van *Saksen-Koburg*.

Deze jonge Prins kenmerkt zich, even als zijn broeder, zoowel door zijnen geest en zijn gedrag als door uiterlijk voorkomen. Een ieder hier te lande keurt dan ook het besluit der Prinses *Victoria* goed.

Zoodra het antwoord der Hertogin van *Kent* was gegeven, werden verscheidene koeriers naar verschillende oorden van het vasteland afgezonden. Het huwelijk zal nu spoedig worden voltrokken, en reeds houdt men zich bezig met de formaliteiten, die, volgens de wetten van het protokol, aan eene Vorstelijke echtvereeniging moeten voorafgaan. (In de Engelsche dagbladen wordt hiervan geene de minste melding gemaakt.)

Het Hof der Tuilleries heeft den Hertog van *Saksen-Koburg* uitgenoodigd, met zijne zonen eenigen tijd te komen doorbrengen onder het Koninklijk gezin te Fontainebleau, welke uitnoodiging terstond is aangenomen.

— De brieven uit Madrid behelzen weinig nieuws. Alleen schijnen zij de vroegere geruchten te bevestigen, dat *Cordova* niet met ledige handen naar het leger is terug gekeerd en ten Hove zeer goed was ontvangen geworden. Om trent de oogmerken van *Mina*, die steeds verdacht wordt de pogingen der revolutionairen in Katalonië te begunstigen, was men niet zonder ongerustheid.

In partikuliere brieven uit die hoofdstad vindt men eenige bijzonderheden opgegeven omtrent den heer *Munoz*, den luitenant der lijfwacht, met welke, indien men deze brieven gelooven mag, de Koningin-Regentes, naauwelijks vier maanden na den dood van Koning *Ferdinand*, in het geheim een wettig huwelijk zou hebben aangegaan, uit hetwelk reeds drie kinderen zouden zijn voortgesprongen, met wier opvoeding de bisschop van Grenada belast is.

De heer *Munoz*, een edelman van geboorte, is ongeveer vijfentertig jaren oud en zou grooten invloed op de raadsbesluiten uitoefenen, zoo zelfs, dat de ministers doorgaans in zijne vertrekken bijeenkomen en niet zelden eindigen met zijn gevoelen te omhelzen.

Nog wordt er bijgevoegd, dat de jonge Koningin *Isabella* niemand meer liefde en ontzag toedraagt, dan dezen gunsteling; dat hij, wel verre van persoonlijken haat tegen don *Carlos* te voeden, zeer gaarne zien zoude, dat met hem een vergelijk getroffen wierd, en eindelijk, dat hij de Regentes meermalen zoude hebben aangeraden, om Spanje te verlaten en hare verdere dagen rustig te Napels of te Florence door te brengen.

Van den 3den. Van Saragossa wordt, dd. 4 Junij, geschreven: Een bataljon der divisie van *Cabrera* is den 30 Mei in het dorp *Bañon* gekomen, om er leeftogt te nemen. Het bataljon, met de vivres den terugmarsch aannemende, werd door 1400 *Christino's* aangevallen. De werden aangevoerd door den kolonel *Valdez*, die, van zijne meerdere getalsterkte gebruik makende, de Carlisten dwong met overhaasting te vlugten. Zelfs was het hem gelukt de rations levensmiddelen te bemagtigen, welke zij wilden met zich voeren. Plotseling echter bevinden zich de *Christino's* omsingeld door een legerkorps van vijf *Carlisten* bataljons en 300 man ruiterij. Alle afgot was hun afgesneden. *Valdez* is verplicht geweest te kapituleren, met zijne troepen krijgsgevangen blijvende, uitgenomen 12 lansen, die aan de snelheid hunner paarden hunne ontkoming te danken hebben. Deze tijding schijnt stellig zeker te zijn.

— Een brief van Bayonne, dd. 7 Junij, verhaalt volgenderwijze het door de Carlisten aantasten der Engelsche linien:

De Carlisten hebben gisteren voor St. Sebastian niet geschroomd, ter getalsterkte van 5 a 6000 man, de door meer dan 14,000 man verdedigde Anglo-Spaansche linien aan te vallen, die nog bovendien volkomen verschanst en door verscheidene oorlogsschepen gedekt waren. Te 3 uren des morgens bedreigden zij met drie bataljons de brug der Antigua, en een uur later zijn zij op de linien van Alza aangevallen, welke zij met eene bewonderenswaardige snelheid doorgebroken, overhoop geworpen en tot aan St. Catharina terug gedreven hebben; de langs de brug post vattende stoomschepen hebben echter een vuur geopend, hetwelk spoedig de Carlisten noodzaakte hunne stellingen weder in te nemen, doch niet zonder een der beide stoomschepen beschadigd te hebben, op welke een vierentwintigponder-kogel is neêrgekomen. Het verlies der Engelschen bedroeg gisteren avond te 4 uren 130 dooden en 214 gekwetsten, waaronder 15 officieren. Het verlies der Carlisten is ons niet bekend, doch het moet op zijn minst even zoo groot zijn, daar zij de Engelsche linien aangetast hebben en terug geslagen zijn.

— Een ander brief van Bayonne, dd. 8 Junij, meldt:

De Carlisten, die in het bijzonder tegen de Engelschen verbitterd schijnen, hebben gisteren hen andermaal aangerand; het gevecht is niet minder hevig, dan den vorigen dag geweest. Nog heden morgen duurt de strijd voort. Men begrijpt niet, waarom de Carlisten, in stede van *Evans* en de Engelschen te ontrusten, welke zij niet van St. Sebastian en van Los Passagos kunnen verdrijven, alwaar zij, behalve door de sterkte hunner stellingen, nog door het geweldige vuur van *John Hay* worden ondersteund, niet liever hunne strijdkrachten tegen de linie van den generaal *Bernelle* hebben gericht, die met slechts vijf of zes bataljons over eene lengte van 7 uren gaans is uitgestrekt.

— Te Barcelona een Hollandsch schip aangekomen, 215 man en 15 officieren aanbrengende, om het regiment jagers van Oporto te completeren. Onder de oorzaken der vertraagde aankomst van dat detachement rekent de *Vapor* ook de hindernissen, welke de Fransche consul te Lissabon zoude gesteld hebben tegen het met schepen zijner natie vervoeren dier troepen. Het zoude merkwaardig zijn, dat de agent van den Koning der Nederlanden eene bewilliging hadde verleend, welke door den agent van het Fransche Gouvernement zoude zijn geweigerd geworden.

— In den *Messenger* leest men: De Prinsen *Karel* en *Albert*, zoons van den Koning van Pruisen, met hunne gemalinnen; Prins *August*, opperbevelhebber der Pruisische artillerie; Prins *Karel van Mecklenburg* (schoonbroeder des Konings), kommandant-en-chef der garde te Berlijn, de generaal *von Witzleben*, minister van oorlog; de generaal *Borstell*, kommandant in het Groot-Hertogdom van den Neder-Rijn; de heer *von Bruhl*, intendant-generaal der schouwburgen in Pruisen; de heer *Alexander von Humboldt*, geheim staatsraad; de heer *Shadow*, beroemd beeldhouwkunstenaar, en eindelijk de heer *Hirt*, antiquarius en directeur der Pruisische Museums, zijn door de Fransche Prinsen uit naam hunns vaders genoodigd geworden, om in de aanstaande maand *Augustus* de feesten van Fontainebleau te komen bijwonen.

Al die personaadjen hebben de uitnoodiging aangenomen, behalve de heer *von Witzleben*, die zich uit hoofde zijner ambtelijke bediening verontschuldigd

heeft, als welke hem niet veroorlooft zijne standplaats te verlaten. De heer *Ancillon* heeft eene bijzondere uitnoodiging ten zelfden einde van den Koning der Franschen ontvangen; deze minister heeft volvaardig daarop geantwoord, en zal zich in Augustus insgelijks naar Frankrijk begeven. De Aartshertogen *Karel* en *Maximiliaan* zijn ook door den Koning der Franschen genoodigd. De hertogen van *Orleans* en van *Nemours* hebben, gedurende hun verblijf te Berlijn, de Orde van den Zwarten Adelaar niet ontvangen, vermits hun vader die nog niet heeft. Het schijnt echter zeker te zijn, dat de zonen van den Koning van Pruisen gelast zullen worden, de insignia der Orde aan den Koning der Franschen en aan zijne beide oudste zonen aan te bieden. Buitendien verzekert men, dat het Gouvernement op eene half officiële wijze berigt ontvangen heeft, dat de Koning van Pruisen zich voorstelt, in de maand Augustus eene reis naar Frankrijk te doen. Volgens zijn bestendig gebruik, zal hij het volstrektste *incognito* bewaren.

BELGIE.

BRUSSEL den 12 Junij.

Fieschi's gewezen bijzit, *Nina Lassave*, die, zoo te Parijs als te Londen, te vergeefs gepoogd heeft, hare ellendige beruchtheid in een middel om geld te winnen te verkeerren, bevindt zich thans hier, maar verwekt alhier geen minder walg, en is, zegt men, voornemens, zich in eenig onbekend plaatsje van Duitschland te gaan vestigen. Zij zal den weg over Holland nemen, maar zich aldaar waarschijnlijk even min als hier in het publiek durven vertoonen.

Van den 3den. Dezer dagen is in Luxemburg afgekondigd eene verordening van Z. M. den Koning Groothertog, van den 30 April 1836, houdende in substantie: »dat Hoogstdezelve met genoegen heeft outwaard, dat de groote meerderheid der inwoners van het groothertogdom zich niet, dan bukkende voor het geweld, aan de bevorderaars van den opstand hebben onderworpen, en zich zoo veel mogelijk aan den invloed der hun onwettelijk opgedrongene overheden hebben onttrokken;

» Dat uit dien hoofde de wet van den 3 November 1830, welke in December 1831 heeft opgehouden te bestaan, niet is vernieuwd;

» Dat echter sedert sommige personen, hetzij in het denkbeeld van wel te doen, hetzij door eigenbelang geleid, hun bedrijf op gezag van deze onwettige overheden hebben uitgeoefend en alzoo genoemde overheden de middelen hebben geleverd, om den opstand te bevestigen; en in elk geval, door het erkennen van het bestaan der genoemde overheden, eene daad hebben gepleegd, welke niet wel met hunnen pligt als getrouwe onderdanen is overeen te brengen;

» Dat, naar aanleiding van dien, de 4 eerste artikelen van de bedoelde verordening van den 3 November 1830 op nieuw worden verklaard kracht van wet te hebben, met last aan de besturen, om de hand daaraan te houden.»

— De *Messenger de Gand* behelst het volgende:

Er schijnen tusschen de Mogendheden bepaalde schikkingen getroffen te zijn, met betrekking tot het Groothertogdom Luxemburg, krachtens welke de Koning der Nederlanden hetzelve weder in bezit zal nemen. Wij zijn geroept, ons in de overtuiging te bevestigen bij het lezen van het besluit, den 30 April j.l. door Koning *Willem* genomen, en eerst zeer onlangs in het *Administratief Memoriaal* van het Groothertogdom Luxemburg vervat. Het levert een onomstootelijk bewijs op, dat Z. M. de Koning *Willem* niet tot dus verre genegen is, om in schikking te treden met de revolutie, welk onthaal haar dan ook van wege sommige kabinetten is te beurt gevallen; de Koning voert nog dezelfde taal als in 1830; even als toen bestrijdt hij de revolutie; zijne volharding is een openbaar blijk, dat die revolutie sedert dat tijdstip geen haarbreed regt meer heeft verkregen, indien, trouwens, zij ooit eenig hoegenaamd regt hebbe gehad.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 13 Junij.

Den 8 dezer, des avonds te half elf, is, op de hoogte van Kamp, bezuiden Texel, op negentien uren van land, een onzer visschersvaartuigen, de *twee Gebroeders*, gestooten op een even onder de oppervlakte der zee liggend wrak met het ongelukkig gevolg, dat het vaartuig oogenblikkelijk onder water zoodanige schade bekwaam, dat de stuurman zich in de noodzakelijkheid bevond, dadelijk de touwen der netten af te kappen en, tot lijfsberging der manschappen, zich naar een ander Scheveningsch vaartuig te begeven, waarvan de stuurman heet *Arie Ros*. (De naam van den stuurman van de *twee Gebroeders* is *Frank Rock*, die van den reeder *Johannes de Jager*.) Alle manschappen zijn gelukkig gered. Voornoemde stuurman, *Arie Ros*, met nog verscheidene andere stuurlieden van Scheveningsche vaartuigen deden eene poging, om de verongelukte pink op sleeptouw te nemen. Dit mocht hun echter niet gelukken, en na verschillende vruchteloze pogingen, moesten zij de pink met den stuurboordsboeg boven water drijvende, aan haar lot overlaten. De manschappen zijn, in den vroegen morgen van den 11den, behouden te Scheveningen aan land gekomen. De schade wordt op omstreeks f 4000 begroot.

Van den 14den. Onze met roem bekende landgenoot, de stempelsnijder *D. van der Kellen*, die geene gelegenheid laat voorbij gaan, om bewijzen van zijne bekwaamheid te geven, heeft thans op het tweede eeuwfeest der Utrechtsche hoogeschool een' gedenkpenning vervaardigd. Op de eene zijde ziet men het Minervabeeld met het omschrift: *Minerva custos urbis* (Minerva behoedster der stad). Op de andere zijde het Akademiewapen in een' lauwerkrans met het omschrift: *Trajectum per duo saecula musis sacrum* (Utrecht gedurende twee eeuwen aan de Muzen gewijd). Deze fraaie medaille is reeds verkrijgbaar gesteld, de zilveren voor f 6, en de bronzen voor f 2,50.

— Den 13den zouden twee Nederlandsche en twee Belgische ingenieurs te Putten bijeenkomen, om gezamenlijk te raadplegen over den aanleg van eenen dijk, welke zal moeten dienen, om den steeds overstromden polder van Lillo droog te maken.

ASSEN den 13 Junij.

Men zegt, dat eergisteren avond in de gemeente Havelte brand is ontstaan, waarbij twee of drie menschen en eenig vee zouden zijn omgekomen. Omtrent dit ongeluk zijn echter nog geene genoegzame berichten ingekomen.

Mengelwerk.

HET TWEEDE EEUWFEEST DER UTRECHTSCHER HOOGESCHOOL, den 32 Junij en volgende dagen.

Sedert weken, ja maanden, werd ook door mij met verlangen de tijd vooruitgezien, dat het tweede Eeuwfeest der Utrechtsche Hoogeschool zou gehouden worden. Hoe menigmaal werd daarover gedacht, hoe menig gesprek daarover gehouden. Ik had bijzondere opwekking reeds vroeg het plan te vormen, om die feestviering bij te wonen. Weinige dagen vóór den aanvang begaf ik mij op reis van de meest noordelijke streek onzes Vaderlands, van daar, waar men op de treffendste wijze zien kan, wat industrie met standvastigen wil vermag, om iets groots en heerlijks voort te brengen; vooral waar een genie aan het hoofd staat, die door zijn zeldzaam vermogen zoo veel weet in beweging te zetten en alle hinderpalen te boven te komen.

Zaterdag avond trad ik de oud-bisschoppelijke stad binnen met bijzondere gevoelens en aandoeningen. Het was de stad, waar ik mijne wetenschappelijke vorming verkregen had, en welke ik, juist nu vijftig jaren geleden, verlaten had, na voleindigde studie, om gewigtiger betrekking te aanvaarden; de stad, waar ik nu voor het eerst mijn' zoon ontmoette als in al de regten van een' student getreden, waar ik Hooggeleerden zou zien, aan welken ik zoo veel verschuldigd was als mijne hooggeschatte Leermeesters, en ook zulken, met welken ik als student verkeerde had. Wij ontmoetten onze vrienden in gewenschte gezondheid, en vol drukte omtrent de feestviering. Onze gesprekken, na de wederzijdsche hartelijke begroeting, zijn ligt te raden, te meer, daarin het huis, waar wij logeerden, zich drie studenten bevonden. Maar hoe werd het genoegen van dien avond verhoogd door de onverwachte ontmoeting van oude vrienden, van welke twee uit de meest zuidelijke streken onzes vaderlands. Ik had met hen zoo menig genoegelijk uur als student gesleten, ik had twee van hen, sedert het verlaten van de Akademie, niet weder gezien. Die ontmoeting, en juist op dien stond — dat waren oogenblikken, die zich niet laten beschrijven. Het waren aandoenlijke oogenblikken bij de herinnering aan menigen reeds ontslapen' vriend. Ja, nog ontvalt mij een traan bij het ter nederschrijven dezer regelen. Er bevond zich toch in onzen kring de weduwe van een' onzer hartelijke, sedert jaren reeds ontslapene vrienden, met hare vijf kinderen. Naast mij zat haar oudste zoon, nu ook reeds student en de vriend van mijn' zoon.

Zondag bevonden wij ons reeds vroegtijdig aan de onthijttafel, terwijl zich gesprekken, naar aanleiding van den dagtekst des Bijbelschen Almanaks, vereenigden met gesprekken over hetgene wij ook dezen dag te waken hadden. Het was aangenaam weder na den verkwikkenden regen van den vorigen avond, ja, het was een heerlijke morgen. Het hart was zoo geheel gestemd, om zich te vereenigen met de juichende taal:

Gy geeft, dat de uitgang van den morgen en van den avond juich';

En dat men u, voor al uw' zorgen, ootmoedig dank betuigt'.

De Leeraren der verschillende godsdienstige gezindheden waren verzocht, aan de

belangen der Hoogeschool en aan de feestviering op dien dag godsdienstig te denken. Onze kerk was spoedig gekozen, daar wij het genoegen hadden den Leidschen Hooggeleeraar *CLARISSE*, ook een weekeling dezer Hoogeschool, te hooren; en wie behoeft dan te zeggen, hoe wij daaraan hoorden gedenken. Gestapt en treffend moet ook dezen dag de Rabbijn der Israelietische Gemeente gesproken hebben; deze waardige man was 's avonds onder het gehoor van den Hooggeleeraar *BOUWMAN*, die de menigte voorging in het plegtstatige dank- en biduur. Hoe deze hoog verdienstelijke man dit werk verrigtte, zal elk genoeg begrijpen, die zijn hoogerw. eenigzins kent. De menigte was dan ook opgetogen, het verrassende, smaakvolle trof en boeide allen. Smaakvol was ook in het bijzonder de keuze van het gezang, waarin niet alleen mannen en vrouwen, maar ook de tegenwoordige leden der Akademie en de vrouwen elkanderen, volgens den inhoud van hetgene gezongen werd, zeer gepast afwisselden. Wanneer de Hooggeleeraar tegen zulk eene spreekbeurt eenigzins heeft opgezien, zouden wij daarop ook in nadruk kunnen toepassen, wat eens een beoordeelaar aanmerkte, bij gelegenheid eener leerrede, door zijn hoogerw. uitgegeven: *qui ascendit cum tremore, descendit cum honore*.

Op dezen dag zag men reeds in de druk bezochte straten, dat zich in Utrecht eene groote menigte vreemdelingen bevond; terwijl vele reeds aanwezige oud-studenten, als oude kennissen en vrienden, elkanderen op onderscheidene plaatsen ontmoetten, en in onderscheidene gezelschappen ook nieuwe kennissen werden gemaakt.

Maandag begon dan eigenlijk het feest. Een overheerlijke morgen luisterde den aanvang op. Wie had niet vroeg reeds zijn rustbed verlaten, om den heerlijken ochtend te genieten en de ervaring te smaken van de waarheid van een aloud geheiligd gezegde: Gods goedertierenheden en barmhartigheden zijn elken morgen nieuw en zijne trouw is groot! Eenige kanonschoten kondigden den aanvang der feestviering aan; het luiden der klokken en het bespelen van het carillon wisselden elkander af. Alle huizen waren rijkelijk met groen, gebloemde, enz. versierd, en prijkten met vlaggen en wimpels, zoo wel als alle publieke gebouwen. De onderscheidene civile autoriteiten vereenigden zich op het stadhuis met hen, die tot de Akademie in eenige betrekking staan en te zamen eenen plegtigen optocht zouden uitmaken. Deze optocht begon van het stadhuis af, en ging door onderscheidene straten. Vooraf ging een schoon korps muzikanten, die, bij afwisseling, onderscheidene liefkoosde stukken speelden; daarop volgde eene afdeeling lansiers, hierop de eigenlijke trein, door eene afdeeling kurassiers weder opgesloten. Welk een optocht! Neen, daar van vormt men zich geen denkbeeld. De straten, waar de togt passeerde, waren behoorlijk door infanterie afgezet, en de orde werd, niettegenstaande den toevloed van duizenden, uitnemend bewaard. — Weinig minder dan een uur duurde de optocht, eer men aan de Domkerk kwam, waar de plegtige feestrede zou gehouden worden door den Hooggeleeraar *PH. G. VAN HEUSDE*. Het gebouw was behoorlijk en smaakvol versierd. In het parket, waar zich de Professoren en onderscheidene autoriteiten bevonden, lag een kostbaar kleed, in het midden daarvan prijkte het Akademiewapen, prachtig geborduurd. De Portretten der Hooggeleerden, die van den aanvang af aan de Akademie waren werkzaam geweest, prijkten door het gansche gebouw henen. Voor de orde was behoorlijk gezorgd; aan de onderscheidene betrekkingen werden, even als gisteren avond, door ceremoniemeesters de plaatsen aangewezen. Voor alle oud-studenten had men bijzondere oplettendheid getoond. Na den afloop der redevoering in de Latijnsche taal, welke omstreeks te één uur eindigde, keerde de trein in dezelfde orde, waarin zij gekomen was, naar het stadhuis terug. — Heeren Curatoren hebben dien middag eenen luisterrijken maaltijd gegeven. De eerste dag eindigde met eene illuminatie, eene verlichting, zoo als wel nimmer in Utrecht zal hebben plaats gehad. De grijze Domtoren prijkte in den donkeren nacht prachtig verlicht verre in het rond. Straten, grachten, publieke gebouwen, ja zelfs vaartuigen waren verlicht. Op onderscheidene plaatsen waren tempels, piramiden en zuilen opgericht, geillumineerd en met opschriften voorzien. Duizenden menschen, honderden rijtuigen zag men door de stad, om deze fraaie illuminatie te beschouwen, te bewonderen. De inwoners hadden gezamenlijk of afzonderlijk gewedijverd, om, door deze verlichting, luister aan den feestavond bij te zetten.

(Het volgende in een volgend nummer.)

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Binnengekomen te Amsterdam, den 13 Junij: H. J. Nagel, de Broederlijke Liefde, van Newcastle, - J. K. Bolhuis, Roelfina, van Memel, - J. A. Zeilinga, Maïke, van Koningsbergen. — Te Texel, den 11 Junij: H. B. Mulder, de jonge Alberdina, van Duinkerken, - B. Jaski, 4 Gebroeders, van Batavia, - J. P. Carst, Nederland, van Baltimore, - den 14den: D. Ouwehand, goede Verwachting, van Hull, - R. R. Sap, Vriendschap, van Newcastle. — Te Terschelling, den 8 Junij: H. J. Nagel, de Broederlijke Liefde, van Newcastle, - den 11den: J. K. Bolhuis, Roelfina, van Memel. — Te Vlissingen, den 13 Junij: J. G. Juister, Catharina, van Koningsbergen, - H. J. Kramer, van Riga. — Te Helvoetsluis, den 11 Junij: W. Long, Elisabeth, van Baltimore, - den 12den: J. A. Bakker, 4 Gebroeders, van New-York. — Te Hamburg, den 10 Junij: Tannen, Verwachting, van Amst. — Te Duinkerken, den 6 Junij: A. H. Breeland, Arentina Hendrika, van Riga. — Te Brielle, den 12 Junij: G. W. Smit, Vereenigde Trouw, van Duinkerken. — L. J. Gort, Onderneming, van Alberdina. — Te Elseneur, den 6 Junij: Hansen, Diana, van Memel n. Newcastle, - den 12den: Hendrik de Jong, Castor, van Sourabaya en Batavia. — Te Baltimore, den 6 Mei: H. J. de Jonge, Johanna, van Rotterdam. — Te Beldist, den 3 Junij: H. H. Uil, Zorg en Vlijt, en W. A. de Jonge, Alida Ikina, beide van Rotterdam. — Te Hull, den 6 Junij: H. J. Witkop, de Vr. Alida, van Zwolle, - H. B. Engelsman, Christina, van Amsterdam. — Te Hamburg, den 8 Junij: K. K. de Boer, Hoop en Verwachting, van Nantes, - den 9den: J. R. Sap, Gesina Johanna, van Bayonne, - den 10den: R. J. Schuring, Zwaantina, van Nantes. — Te Straalsund, den 5 Junij: H. B. Schipper, Hendrika, van Bordeaux. — Te Kroonstad, den 29 Mei: R. R. de Jonge, Frauke Knelsina, van Amsterdam.

Vertrokken van Vlissingen, den 9 Junij: J. J. Mulder, de Vr. Lumina, naar Emden. — Van Swinemunde, den 4 Junij: L. J. Dreyer, Auguste Cathinka, naar Morlaix, - D. H. Drewes, de Vr. Afina, naar Rouaan, - J. H. Hur, de Eendragt, naar Amsterdam, kap. Duit, Eendragt, naar Amsterdam. — Van Helvoetsluis, den 14 Junij: B. J. Potjewijld, Agatha, naar Brest, - C. Ouwehand, Eendragt, naar Triest. — Van Pillau, den 3 Junij: K. H. Bakker, de Vriendschap, naar Wyburg, - W. F. Pronk, de hopende Zeeman, naar Amsterdam. — Van Bolderaas, den 2 Junij: Roelf R. Tunteler, Geertuida, naar Elseneur. — Van Brielle, den 11 Junij: J. D. Mellema, Geertuida, naar Koningsbergen. — Uit het Vlie, den 12 Junij: H. J. Ketelaar, Hunze, naar Liverpool, - C. H. Kraanstuyver, Nephunus, naar Hull, - J. G. Boon, Jacoba Hazewinkel, naar Memel.

Het schip *Maria Anna*, kap. M. L. Klases, van Memel naar Caën, is den 7 Junij op de hoogte van Westkapelle gepraaid: aan boord was alles wel.

Den 2 Mei is het schip *Generaal Chassé*, kap. M. Harkema, bestemd naar Batavia, op 1° 30' N. B., 22° 30' W. L., gepraaid, hebbende 27 dagen reis van Cowes, door D. J. Buisling, voerende het schip 's Gravenhage, van Batavia te Rotterdam gearriveerd.

De Directeur-Generaal voor de Marine brengt bij deze ter kennis van het Zeevarend publiek, dat op den 5 dezer, in de nabijheid van het Zeegat van de *Goedereede*, een kofschip is gezonken op de diepte van 9 vadem water, waarvan de groote mast nog 12 voeten boven water steekt, op de peilingen de toren van Schouwen Z. W. ten Z. en de Westpunt van *Goedereede* Z. O. bij kompas.

Wordende hiervan berigt gegeven, ten einde een ieder zich voor schade zoude kunnen hoeden bij het aandoen van de *Goedereede*.

's GRAVENHAGE den 11 Junij 1836.

De Directeur-Generaal voornoemd:
C. J. WOLTERBEEK.

GEWONE BESLOTENE VERGADERING van het DEPARTEMENT GRONINGEN der MAATSCHAPPIJ: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, op Vrijdag, den 17 Junij 1836, des avonds te 7 uren, ter gewone plaats. — Raadpleging over de Punten van Beschrijving.

Namens het Bestuur:
L. B. LOHMAN, Secret.

THEÂTRE DE GRONINGUE.

Samedi 18 Juin. Pour la clôture définitive, au bénéfice de M. ALEXANDRE et de Mlle. ALIDA: LES POLETAIS, Vaudeville en 2 Actes. LA FOLLE, Scène lyrique, par Mad. LAURENT. LE PRÉCEPTEUR DANS L'EMBARRAS, ou L'ÉTUDIANT MARIÉ, Vaudeville en 3 Actes. Le Spectacle finira par L'AIR NATIONAL, chanté par Mlle. ALIDA, et un GRAND PAS DE DEUX.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

* * OOSTWOLDERPOLDER den 13 Junij 1836. Heden beviel van eene DOCHTER AALTJE M. BURENA, Vrouw van

JAN J. NAP.

* * Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot F. VAN GIFFEN van eene welgeschapene, doch tot onze droefheid doode DOCHTER.

R. J. SCHIERBEEK, JUNIOR.

GRONINGEN

den 14 Junij 1836.

* * Heden overleed mijn Echtgenoot JAN TIJMENS, in den ouderdom van 67 jaren, na eene huwelijksvereeniging van 45 jaren.

WINSUM

den 9 Junij 1836.

ELISABETH RIJES,
Wedw. J. TIJMENS.

HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)